

[Valdemar Sørensen.]

som Insulinbehandlingen af Ungdomssløvsind. Jeg har haft Lejlighed til at se en sammenlignende Statistik over to Rækker næsten udelukkende hospitalsbehandlede Sygdomstilfælde, hvor Dødeligheden blandt de ikke-serumbehandlede Patienter blev gjort op til 40,5 pCt., hvorimod de serumbehandlede Række kun viser en Dødelighedsprocent paa 14,5. Stilles Tallene sammen paa en anden Maade, synes det klart, at den hurtige Behandling spiller en væsentlig Rolle for Sygdommens heldige Forløb. Af de ikke-serumbehandlede Patienter, indlagt i Løbet af Sygdommens første fire Dage, døde 40,9 pCt. og af de senere indlagte 44,5 pCt. — en ikke særlig bemærkelsesværdig Forskel —, medens der af de serumbehandlede kun døde 6,2 pCt. i den første Periode, men 24,7 pCt. i den sidste, altsaa et Fald i Dødeligheden ved Serumbehandling inden for Sygdommens første fire Dage paa ca. 80 pCt. og ved senere Behandling paa ca. 40 pCt.

Man kan formentlig læse to Ting ud af disse Tal. For det første, at der virkelig her er Tale om et Middel til en mere effektiv Bekæmpelse af Lungebetændelsens Dødelighed end de hidtil kendte Fremgangsmaader. For det andet, at Resultaterne i høj Grad synes afhængige af den hurtigst mulige Behandling. Billig er Kuren imidlertid ikke, Seruminstitutts Pris for Ampullerne er for Tiden 70 Kr. Stykket. Da det heldigvis er saadan her i Landet, at den større Chance for at slippe heldig over et Anfald af Lungebetændelse ikke kan fordeles efter økonomisk Evne, saa rejser Spørgsmaalet sig, paa hvilken Maade den almindelige Befolkning skal faa Del i en Sygdomsbehandling, der efter Svingningerne i Ampulleforbruget skønsvist vil koste fra 150 til 300 Kr. for hver Patient.

Jeg forstaaer, at der er Overvejelser i Gang herom, og maa haabe, at man slutte- lig vil naa til at betragte det dyre Pneumokokserum under Synspunktet: livsvigtig Medicin, hvortil hverken Sygekasser eller private kommer til at bære Udgifter, som det forekommer mig Samfundet som Helhed er nærmest til at paatage sig. Men dernæst er der Bekostningen ved Sygdommens hurtige Behandling, den hurtige Diagnose, som skal fastslaa, hvor Tilfældet

skal rubriceres under Lungebetændelsens 32 Afarter, og hvilken tilsvarende Art Serum der skal benyttes. Fremgangsmaaden er endnu overvejende den, at Ekspektoratet, Opspyttet, indsendes til Seruminstituttet, der naturligvis meget hurtigt klassificerer Tilfældet og sender det paakrævede Serum, men da Forsendelse og Undersøgelse nødvendigvis tager sin Tid og Tidstab kan blive skæbnesvangert og har været skæbnesvangert for Patienter, maa man nødvendigvis her ind paa en Decentralisation, som dækker Landet med et passende Antal Udleveringsstationer og Laboratorier til Ekspektoratdiagnoser. Det vil koste noget, men kan formodentlig heller ikke være uoverkommeligt; i hvert Fald skal der sikkert en hel Del til, før Bekostningen i det hele vil forekomme Offentligheden at være en afskrækkende Præmie for den Forsikring mod en livsfarlig Sygdom, der her er Tale om.

Jeg kan ikke ved Omtalen af disse Forhold undlade nogle Bemærkninger om Seruminstitutts Arbejdsvilkaar. Instituttet yder Landet betydningsfulde Tjenester, og lykkeligvis kan det heller ikke siges, at Staten har vist sig karrig i sit Forhold til det; Institutts Budget paa det foreliggende Finanslovforslag er paa 831 000 Kr. Men det maa siges, at Udviklings Krav har pladsmæssigt sprængt Rammerne for Arbejdet. Ved en Bevilling i Foraaret 1938 har Finansudvalget ganske vist tiltraadt, at der anvendes 1 200 000 Kr. til Udvidelser, men det dækker kun den første Del af en Byggeplan og gaar ud paa at udvide hovedsagelig, hvad man kunde kalde de veterinære Anlæg, Staldrum til Forsøgsdyr o. lign.; til Planens anden Del, Udvidelsen af selve Laboratorierne, der skal koste omkring 1 Mill. Kr., har Bevillingsmyndighederne endnu ikke taget endelig Stilling, og der siges mig, at der her er taget et Forbehold fra Finansministeriets Side.

Jeg gaar ud fra, at dette kun kan være af henholdende Karakter og er begrundet i det simple Forhold, at Instituttet alligevel ikke kan have alle Bygningsarbejderne i Gang samtidig, men jeg vil dog lægge et godt Ord ind for, at ikke andre Hensyn skal komme i Vejen for den haardt tiltrængte Udvidelse af Laboratoriepladsen, og jeg vilde betragte det som overmaade